

5774

Transforming the Jewish World.

Alles is voorzien, en vrijheid is gegeven. De wereld wordt geoordeeld met goedheid. En alles naar de meerderheid van goede daden. En sommigen zeggen: We weten niet hoe de daden worden geteld. (Spreuken over de Fundamenten [Pirké Avot] 3:15, uitgave Amphora Books)

Sjabbat 5 april 2014 / 5 nisan 5774: Metsora, Wajikra [Leviticus]
14:1 - 15:33

Tanach: blz. 224 - 230

Haftara : 2 Melachiem [Koningen] 7:3 - 20

Tanach: blz. 749 - 751

Commentaar: Rabbijn Brody Slome, Academy for Jewish Religion, Californië

Vertaling: Frits Pront

[Het Engelse origineel](#)

Van aandoening naar genezing

Het Toragedeelte van deze week, Metsora, gaat over *tsara'at* [vaak foutief vertaald als 'melaatsheid', correcter is te spreken over 'huidvraat', red.] en genezing. De aandoening *tsara'at* maakte dat het individu de greep op zijn leven was verloren en slechts na het brengen van offers en het uitvoeren van de voorschriften door de priester weer op eigen benen kon staan.

Rabbijn Levi heeft eens gezegd: „ Er bestaan zes organen die een mens ter beschikking staan. Daarvan staan er drie organen onder zijn controle en drie niet. Degene die je kan aansturen zijn de mond, de handen en de voeten. Degene waarover je geen controle hebt zijn de ogen, de oren en de neus. Als het De Eeuwige zo uitkomt, kan Hij zelfs degene waarover je controle hebt, oncontroleerbaar maken.” Een midrasj [verklarend verhaal, red.] uit Sfat Emet, geciteerd in *Language of Truth* van Arthur Green, zegt dat de wegen van de Eeuwige niet als die van de mens zijn. De mens snijdt met een mes maar geneest de wond met een verband, terwijl God geneest met behulp van datgene dat de wond veroorzaakt. De wond zelf is de genezing. Als je daarover nadenkt, zal je de wijsheid ervan waarderen.

Laten wij eens nadenken over ziekte in het algemeen. Er bestaan waarheden die inherent zijn aan het hebben van een ziekte. Dat wat wij als de vloek beschouwen in de actuele toestand waarin wij ons bevinden, zou wel eens de diepzinnige les kunnen zijn die wij het meeste nodig hebben. Het isolement dat ziek zijn met zich meebrengt is een probleem. Wij ontnemen onze identiteit aan onze ziekte en raken wie wij werkelijk zijn, kwijt. Als we in de gemeenschap terugkeren - in de sidra van deze week gebeurde dat pas na offers en met de hulp van de priester - kunnen wij echt herstellen. Rituelen worden erg belangrijk. In het geval [van tsara'at] werden er twee vogels gebruikt in het ritueel waarbij de vogels voor het einde van een ziekte en het begin van een nieuw leven stonden.

Hiermee verbonden is een gebed genaamd *Birkat HaGomel* dat wordt gezegd nadat men weer beter is: „Gezegend bent U, Adonai, Onze God, Heer van het Heelal, die goede dingen doet aan degene die U iets verschuldigd is en die mij zoveel goeds heeft gegeven.” De reactie van de Gemeente is: „Amen. En moge Degene die jou het goede heeft gegeven doorgaan met goed aan jou te doen. Moge het zo zijn.”

Terugkomend op *tsara'at*, huidvraat, deze aandoening werd beschouwd als de straf voor *lasjon hara*, kwaadspreken. De hogepriester, Aaron, de *koheen gadol*, werd geacht de zweren van de mensen met de aandoening te onderzoeken, zowel voor als na het herstel. Het is interessant dat, als een priester werd gezalfd, „het oor werd besprenkeld met het bloed [van een geslachte vogel, red.] opdat het geheiligd zou zijn om het woord van God te horen; de hand om de plichten te doen die samenhangen met het priesterschap; en de voet om het pad van de rechtvaardigen te bewandelen.”

Maar waarom hier het bloed? Laten we even terugdenken aan Egypte en de deurposten. Bloed symboliseerde zowel leven als dood - de dood van de eerstgeborenen en de redding van de levens van de joodse

baby's. Het reinigingsproces van de mensen met huidvraat stelde de priester in staat om het einde van de ziekte aan te geven samen met de spirituele hergeboorte van de persoon.

Genezing is veel meer dan een oppervlakkig gegeven, het gaat onder de huid. Mensen die weer gezond zijn vinden het vaak erg moeilijk weer aan het feit te wennen dat ze gezond zijn, hoewel iedereen in een ziekenhuis naar huis wil. Wat hebben wij vandaag met dit alles te maken nu *tsara'at*, huidvraat, niet langer een probleem is? Een hedendaagse verklaarder veronderstelt dat de Tora het in werkelijkheid heeft over oppervlakkige huidziekten - en ons waarschuwt voor de zonde van oppervlakkigheid. We dienen mensen niet te oordelen naar wat zij ons aan de buitenkant laten zien, zoals grote auto's, huizen, enz., maar aan wat diep in hun binnenste begraven ligt. Echte prestaties komen vanuit ons binnenste, uit ons gemoed dat ons moed verschaft, en uit ons hart.

Moge de Eeuwige die ons zoveel goeds heeft geschonken doorgaan met ons niet alleen het goede te schenken, maar ook de vaardigheid ons zelf te genezen.